

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind executorii judecătorești

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Capitolul I
Dispoziții generale

Art.1.- (1) Executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii se efectuează de către executorii judecătorești, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Executorii judecătorești îndeplinesc orice alte atribuții date prin lege în competența lor.

Art.2.- (1) Executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public.

(2) Actul îndeplinit de executorul judecătoresc, purtând ștampila și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege.

Art.3.- (1) La cererea executorului judecătoresc, cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin alte bunuri ale acestuia, supuse urmăririi, potrivit legii, au obligația să dea informațiile necesare pentru efectuarea executării silite.

(2) Executorul judecătoresc este obligat să păstreze secretul informațiilor primite, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art.4.- Coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției.

Art.5.- Activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art.6.- Executorii judecătorești nu pot refuza îndeplinirea unui act dat în competența lor, decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

Capitolul II

Competența executorilor judecătorești

Art.7.- Executorul judecătoresc are următoarele atribuții:

- a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii;
- b) notificarea actelor judiciare și extrajudiciare;
- c) comunicarea actelor de procedură;
- d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe;
- e) aplicarea măsurilor de asigurare dispuse de instanța judecătorească;
- f) constatarea unor stări de fapt în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă;
- g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă;
- h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiilor, biletelor la ordin și a cecurilor, după caz;
- i) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lor.

Art.8.- (1) Executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în circumscripția judecătorească pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(2) Competența teritorială a birourilor de executori judecătorești cu sediul în municipiul București se întinde pe tot cuprinsul municipiului.

(3) În cazul în care în circumscripția unei judecătories nu există nici un executor judecătoresc sau există doar unul, Camera executorilor judecătories poate delega executori judecătories din circumscripția altei judecătories, situate în raza aceleiași curți de apel, pentru a îndeplini atribuțiile prevăzute la art.7.

Art.9.- (1) În cazul prevăzut de art.7 lit.a) este competent executorul judecătoresc din circumscripția judecătories în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea.

(2) În cazul urmăririi silite a bunurilor este competent executorul judecătoresc din circumscripția judecătories în a cărei rază teritorială se află acestea. Dacă bunurile urmăribile se află în circumscripțiile mai multor judecătories, competența aparține oricăruia dintre executorii judecătories care funcționează pe lângă acestea.

(3) În cazul prevăzut de art.7 lit.e) este competent executorul judecătoresc din circumscripția instanței judecătories care a încuviințat măsura de asigurare.

(4) În cazul prevăzut de art.7 lit.f) este competent executorul judecătoresc din circumscripția judecătories în a cărei rază teritorială se va face constatarea.

(5) În celelalte cazuri prevăzute de art.7 este competent orice executor judecătoresc investit de partea interesată.

Art.10.- (1) Executorii judecătories pot fi recuzați în cazul în care se află într-una din situațiile prevăzute de art.27 pct.1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.

(2) Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abține.

(3) Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc, imediat ce a aflat de una din situațiile prevăzute la alin.1, dar numai până la încheierea executării silite. Încheierea instanței prin care s-a respins abținerea, ca și cea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu sunt supuse nici unei căi de atac.

(4) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs în cinci zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.

Art.11.- (1) Conflictele de competență între birourile executorilor judecătorești, situate în aceeași circumscripție a unei judecătării, se soluționează de acea judecătorie, la sesizarea părții interesate. Instanța se pronunță prin încheiere irevocabilă.

(2) Când conflictul intervine între birouri de executori judecătorești situate în circumscripții diferite, competența aparține judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială se află biroul executorului judecătoresc cel dintâi sesizat.

Capitolul III

Organizarea activității executorilor judecătorești

Secțiunea I

Organizarea și funcționarea birourilor executorilor judecătorești

Art.12.- (1) Activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în cadrul unui birou, în care pot funcționa unul sau mai mulți executori judecătorești asociați, cu personalul auxiliar corespunzător.

(2) Prin asocierea în cadrul unei societăți civile profesionale, executorul judecătoresc nu-și pierde dreptul la birou individual.

(3) Executorul judecătoresc sau executorii judecătorești asociați, titulari ai unui birou, pot angaja executori judecătorești stagiați, alt personal de specialitate, precum și personal auxiliar corespunzător, necesar desfășurării activității biroului.

Art.13.- (1) Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, întocmește evidența birourilor de executori judecătorești și lucrările privind numirea și încetarea funcției executorilor judecătorești.

(2) Numărul executorilor judecătorești se stabilește și se actualizează anual de către ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, avându-se în vedere și numărul executorilor judecătorești stagiați, care au promovat examenul de capacitate.

Art.14.- În circumscripția unei judecătării pot funcționa unul sau mai multe birouri de executori judecătorești, a căror competență teritorială se întinde pe tot cuprinsul acelei circumscripții.

Art.15.- Executor judecătoresc poate fi persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are numai cetățenia română și domiciliul în România;
- b) are capacitatea deplină de exercițiu;
- c) este licențiat în drept;
- d) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;
- e) cunoaște limba română;
- f) este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției;
- g) a îndeplinit timp de doi ani funcția de executor judecătoresc stagiar și a promovat examenul de capacitate sau, după caz, a exercitat timp de trei ani o funcție de specialitate juridică și a promovat examenul de admitere în profesie.

Art.16.- Executorul judecătoresc este numit de ministrul justiției la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în baza cererii celui interesat și după ce face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art.15.

Art.17.- (1) În termen de 90 de zile de la numirea sa în funcție, executorul judecătoresc este obligat să-și înregistreze biroul la curtea de apel în circumscripția căreia își are sediul biroul său. Pentru înregistrarea biroului, executorul judecătoresc va prezenta ștampila și specimenul de semnătură.

(2) Ministrul justiției poate, în cazuri temeinic justificate, să prelungească acest termen.

(3) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.1 atrage, de drept, revocarea din funcție a executorului judecătoresc.

Art.18.- (1) După numirea în funcție, executorul judecătoresc va depune jurământul în fața ministrului justiției și a președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sau a reprezentanților acestora.

(2) Jurământul are următorul conținut:

"Jur să respect Constituția și legile țării, să-mi îndeplinesc cu onoare și probitate, cu conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!"

(3) Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a executorului judecătoresc. Executorul judecătoresc fără confesiune va depune jurământul fără formula religioasă, pe conștiință și onoare.

(4) La depunerea jurământului se încheie un proces-verbal în două exemplare, semnate de persoanele arătate la alin.1 și cel interesat. Un exemplar al procesului-verbal se păstrează la grefa curții de apel și celălalt se înmânează executorului judecătoresc respectiv.

(5) Executorii judecătorești nu-și pot exercita atribuțiile decât din ziua depunerii jurământului.

Art.19.- Poate fi executor stagiar cel care:

- a) îndeplinește condițiile cerute de art.15 lit.a) - f);
- b) a promovat examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc, organizat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și Ministerul Justiției;
- c) se află în perioada de stagiu, până la promovarea examenului de capacitate;
- d) este angajat într-un birou de executor judecătoresc.

Art.20.- (1) Examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc și examenul de capacitate se vor desfășura în fața unei comisii din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentanții Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ai Ministerului Justiției și cadre didactice din învățământul superior de specialitate.

(2) Condițiile de desfășurare a acestor examene se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, aprobat prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Art.21.- (1) Executorul judecătoresc poate delega pe executorul stagiar să îndeplinească următoarele atribuții:

- a) efectuarea lucrărilor de secretariat;
- b) comunicarea actelor de procedură;

(2) Verificarea formării profesionale și a condițiilor de încheiere a contractului de muncă al executorului judecătoresc stagiar sunt în sarcina Camerei executorilor judecătorești și se stabilesc prin statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Art.22.- (1) Calitatea de executor judecătoresc încetează:

- a) la cerere;
- b) prin pensionare sau în cazul constatării incapacității de muncă, în condițiile legii;

c) prin desființarea biroului executorului judecătoresc urmată de neexercitarea fără justificare de către titularul acestuia a profesiei, în condițiile legii, într-un alt birou, în termen de 6 luni;

d) prin excluderea din profesie, dispusă ca sancțiune disciplinară, în condițiile prezentei legi;

e) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni care aduce atingere prestigiului profesiei;

f) în cazul constatării văditei sale incapacități profesionale;

g) în cazul în care executorul judecătoresc nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de art.15 lit.a), b), d), e) și f) din prezenta lege.

(2) Încetarea calității de executor judecătoresc se constată sau se dispune, după caz, de către ministrul justiției la solicitarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Art.23.- Exercițiul funcției de executor judecătoresc se suspendă:

a) în situațiile prevăzute de art.45 lit.d) și art.46 alin.(1) din prezenta lege;

b) în cazurile de incompatibilitate prevăzute de art.39;

c) în caz de neplată a contribuțiilor bănești profesionale, timp de 6 luni de la scadența acestora, până la achitarea lor integrală;

d) în caz de incapacitate temporară de muncă;

e) la cererea executorului judecătoresc, pentru motive întemeiate.

Art.24.- (1) Suspendarea se dispune în cazurile prevăzute la art.23 lit.a), b) și c) de către ministrul justiției, din oficiu sau la cererea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(2) În cazul prevăzut la art.23 lit.d), executorul judecătoresc are obligația de a informa, de îndată, camera din care face parte, care va solicita ministrului justiției să ia act de această împrejurare.

(3) În cazul prevăzut la art.23 litera e), suspendarea se aprobă de către ministrul justiției, cu avizul Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(4) Suspendarea încetează dacă au dispărut împrejurările care au determinat-o, dispozițiile privind luarea măsurii fiind aplicabile în mod corespunzător.

Secțiunea II

Camera executorilor judecătorești

Art.25.- (1) În circumscripția fiecărei curți de apel funcționează câte o Cameră a executorilor judecătorești, cu personalitate juridică.

(2) Din cameră fac parte toți executorii judecătorești din circumscripția curții de apel respective.

Art.26.- (1) Camera executorilor judecătorești este condusă de un colegiu director format dintr-un președinte, un vicepreședinte și 1-7 membri.

(2) Colegiul director este ales, potrivit statutului, de adunarea generală a executorilor judecătorești, pentru o perioadă de trei ani, dintre membrii acelei camere.

(3) Președintele colegiului director reprezintă camera în raporturile acesteia cu terții, la nivelul circumscripției curții de apel. El primește pentru activitatea depusă o indemnizație al cărei quantum este stabilit de adunarea generală.

(4) Colegiul director are un secretar salarizat și personal auxiliar, în numărul și structura stabilită de adunarea generală.

Art.27.- Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești are următoarele atribuții principale:

a) rezolvă plângerile părților împotriva executorilor judecătorești și executorilor stagiați, luând măsurile corespunzătoare și aducându-le la cunoștința Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești;

b) delegă, în cazuri excepționale, pentru o perioadă determinată, un executor judecătoresc, pentru a asigura funcționarea unui alt birou de executor judecătoresc, cu încunoștințarea președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și a președintelui judecătoriei în circumscripția căreia urmează să-și exercite atribuțiile;

c) informează Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în legătură cu activitatea birourilor executorilor judecătorești, asupra necesarului de executori judecătorești și executori stagiați și face recomandări cu privire la persoanele care urmează a fi propuse de Uniune, pentru numirea lor în funcția de executor judecătoresc de către ministrul justiției;

d) întocmește documentarea juridică și asigură consultarea și informarea curentă a executorilor judecătorești;

e) ține evidența veniturilor și cheltuielilor camerei și a contribuției membrilor săi;

f) procură datele și lucrările necesare pentru Buletinul Executorilor Judecătorești și asigură difuzarea acestuia;

g) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege, de regulamentul de aplicare a acesteia și de statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Secțiunea III

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești

Art.28.- (1) Executorii judecătorești din România se constituie în Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, organizație profesională cu personalitate juridică, formată din toți executorii judecătorești numiți potrivit art.16.

(2) Organele de conducere ale Uniunii sunt: Congresul, Consiliul și Președintele.

(3) Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este constituit din delegați ai fiecărei camere, potrivit normei de reprezentabilitate stabilite prin statut, președinții camerelor și ceilalți membri ai Consiliului Uniunii.

(4) Congresul se întrunește anual la convocarea Consiliului Uniunii. La cererea majorității membrilor camerelor, Congresul se întrunește în ședință extraordinară, la convocarea Consiliului Uniunii.

Art.29.- (1) Convocarea congresului se face cu cel puțin o lună înainte de data stabilită, prin înștiințarea în scris a camerelor și prin publicarea într-un ziar central. Camerele sunt obligate să afișeze data convocării și ordinea de zi, la sediul lor și la instanțele judecătorești din raza acestora.

(2) Camerele sunt obligate să-și aleagă delegații cu cel puțin 10 zile înainte de congres.

(3) Congresul este legal constituit în prezența a două treimi din numărul membrilor și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

Art.30.- (1) Congresul Uniunii are următoarele atribuții:

a) adoptă statutul Uniunii și pe cel al Casei de Asigurări;

b) alege președintele și vicepreședinții Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, precum și alte organe stabilite prin statut;

c) alege Comisia de cenzori și Consiliul de conducere al Casei de Asigurări;

d) alege și revocă membrii Comisiei Superioare de Disciplină, fiecare cameră având dreptul la câte un reprezentant;

e) analizează și aprobă raportul anual al Consiliului Uniunii;

f) aprobă bugetul Uniunii și al Casei de Asigurări;

g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege, regulament sau statut.

(2) Hotărârile Congresului sunt obligatorii pentru toți membrii Uniunii.

Art.31.- (1) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este constituit din reprezentanți ai fiecărei camere, potrivit normei de reprezentabilitate stabilite prin statut, dintre care se alege de către Congres președintele și doi vicepreședinți.

(2) Președintele reprezintă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în raporturile cu terții, pe plan intern și internațional.

Art.32.- Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești îndeplinește următoarele atribuții:

a) solicită ministrului justiției numirea, suspendarea, revocarea ori încetarea funcției de executor judecătoresc;

b) propune ministrului justiției numărul necesar de birouri de executori judecătorești și condițiile de desfășurare a examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc și a examenului de capacitate;

c) stabilește, cu aprobarea ministrului justiției, onorariile minimale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești;

d) aprobă cotele de contribuție ale birourilor executorilor judecătorești la cameră, precum și cele ale Camerelor la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, potrivit statutului acesteia;

e) propune ministrului justiției condițiile de desfășurare a examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc și a examenului de capacitate;

f) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege, regulament sau statut.

Art.33.- În cadrul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se va organiza și va funcționa o Casă de Asigurări pentru asigurarea de răspundere civilă a executorilor judecătorești, cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statut propriu, aprobat de Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Capitolul IV

Drepturile și îndatoririle executorului judecătoresc

Secțiunea I

Drepturile executorilor judecătorești

Art.34.- Executorii judecătorești își exercită personal atribuțiile și se bucură de stabilitate în funcție, neputând fi delegați în altă localitate, fără acordul lor, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art.35.- Executorii judecătorești nu pot fi cercetați, percheziționați, reținuți, arestați sau trimiși în judecată penală, fără avizul ministrului justiției, pentru faptele săvârșite în legătură cu exercițiul activității lor profesionale.

Art.36.- Executorii judecătorești au dreptul la onorarii pentru serviciul prestat, stabilite în conformitate cu art.32 lit.c) din prezenta lege.

Art.37.- Executorul judecătoresc are dreptul la concediu de odihnă, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare al acestei legi.

Art.38.- Executorii judecătorești beneficiază de drepturile de asigurări sociale pe baza contribuției la sistemul asigurărilor sociale, în condițiile legii.

Art.39.- Exercițarea funcției de executor judecătoresc este incompatibilă cu:

a) activitatea salarizată în cadrul altor profesii, exceptând activitatea didactică universitară, activitatea artistică, literară și publicistică;

b) calitatea de deputat sau senator ori de consilier în consiliile județene sau locale pe durata mandatului;

c) desfășurarea unor activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;

d) calitatea de asociat într-o societate în nume colectiv, de asociat comanditat în societățile în comandită simplă sau pe acțiuni, administrator al unei societăți cu răspundere limitată, președinte al unui consiliu de administrație, membru al consiliului de conducere, director general sau director al unei societăți pe acțiuni, administrator al unei societăți civile.

Secțiunea II

Îndatoririle și răspunderea executorilor judecătorești

Art.40.- Executorii judecătorești și personalul birourilor de executori judecătorești au obligația să păstreze secretul profesional, cu privire la actele și faptele despre care au luat cunoștință în cadrul activității lor, chiar și după încetarea funcției, cu excepția cazurilor în care legea sau părțile interesate îi eliberează de această obligație.

Art.41.- (1) Răspunderea civilă a executorului judecătoresc poate fi angajată, în condițiile legii civile, pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor sale profesionale.

(2) Asigurarea de răspundere profesională a executorului judecătoresc se realizează prin Casa de Asigurări constituită în acest scop, potrivit art.33 din prezenta lege.

Art.42.- Este interzis executorilor judecătorești să achiziționeze direct sau prin interpuși, pentru ei sau pentru alții, bunurile ce au format obiectul activității de executare silită.

Art.43.- Răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc intervine pentru următoarele abateri:

- a) încălcarea incompatibilităților și interdicțiilor prevăzute de lege;
- b) întârzierea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor;
- c) absența nejustificată de la birou;
- d) nerespectarea secretului profesional;
- e) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri.

Art.44.- (1) Acțiunea disciplinară se exercită de către ministrul justiției sau de colegiul director al Camerei executorilor judecătorești și se judecă de Consiliul de disciplină al acesteia, format din trei membri aleși de adunarea generală a Camerei executorilor judecătorești, pe o perioadă de trei ani.

(2) Pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie cercetarea prealabilă, care se efectuează de inspectori generali din cadrul direcției de specialitate din Ministerul Justiției sau de către colegiul director al camerei.

(3) Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptățit să ia cunoștință de conținutul dosarului și să-și formuleze apărarea.

(4) Consiliul de disciplină citează părțile și pronunță o hotărâre motivată, care se comunică acestora.

(5) Împotriva hotărârii consiliului de disciplină, părțile pot face contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la Comisia Superioară de Disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care judecă în complet de cinci membri. Hotărârea Comisiei Superioare de Disciplină este definitivă și poate fi atacată cu recurs la curtea de apel în a cărei circumscripție se află sediul profesional.

(6) Procedura judecării abaterilor disciplinare se stabilește prin regulamentul de aplicare a legii.

Art.45.- (1) Sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor și constau în:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) amendă de la 500.000 lei la 3.000.000 lei, care se face venit la bugetul Camerei executorilor judecătorești în a cărei rază teritorială este situat biroul executorului judecătoresc respectiv. Neachitarea amenzii în 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, prin care s-a stabilit sancțiunea disciplinară, atrage suspendarea de drept din funcție a executorului judecătoresc până la achitarea sumei. Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu;

d) suspendarea din funcție pe o durată de la o lună la 6 luni;

e) excluderea din profesie.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la lit.b), c) și d) pot fi însoțite de interdicția de a fi ales, în organele de conducere ale organizațiilor profesionale, pe o perioadă de la 1 la 5 ani.

Art.46.- (1) În cazul în care împotriva executorului judecătoresc s-a luat măsura reținerii, a arestării preventive sau a trimiterii în judecată penală, ministrul justiției, din oficiu sau la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, va lua măsura suspendării din funcție a acestuia până la soluționarea procesului penal, potrivit legii.

(2) Ministrul justiției dispune excluderea din profesie a executorului judecătoresc, condamnat pentru una din infracțiunile prevăzute de art.22 lit.e) din prezenta lege, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.

Art.47.- În caz de suspendare sau excludere din profesie, ștampila, legitimația, registrele și lucrările executorului judecătoresc suspendat sau exclus vor fi depuse, în termen de 5 zile, sub luare de semnătură, la Camera executorilor judecătorești în a cărei rază teritorială este situat biroul acestuia.

Capitolul V

Desfășurarea activității executorilor judecătorești

Art.48.- (1) Executarea silită și celelalte acte care sunt de competența executorului judecătoresc se îndeplinesc la cerere, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Toate actele efectuate de executorul judecătoresc se redactează în limba română.

(3) Persoanele interesate care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română au dreptul de a lua cunoștință de cuprinsul actului printr-un interpret sau traducător.

Art.49.- (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, executorii judecătorești întocmesc procese-verbale, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(2) Unul din exemplarele proceselor-verbale întocmite rămâne la executor, iar celelalte se comunică instanței de executare și celor interesați, după caz.

(3) La cerere, în termen de cel mult 5 zile, executorul va elibera copii după actele întocmite în îndeplinirea atribuțiilor sale oricărei persoane care justifică un interes.

Art.50.- Executorul judecătoresc își îndeplinește atribuțiile cu respectarea dispozițiilor prezentei legi, a regulamentului de aplicare emis în baza acesteia, precum și ale Codului de procedură civilă și ale altor legi aplicabile în materie.

Art.51.- (1) Actele privind executarea silită se îndeplinesc, după caz, la sediul biroului executorului judecătoresc, în timpul programului de lucru afișat în mod corespunzător sau la locul efectuării executării.

(2) În cazul în care întocmirea unui act nu suferă amânare din motive obiective, acesta va putea fi îndeplinit și în afara programului de lucru.

Art.52.- În situația în care se refuză îndeplinirea unui act, refuzul se motivează, dacă părțile stăruie în cererea de îndeplinire a actului în termen de cel mult 10 zile de la data refuzului.

Art.53.- Actele care prezintă erori materiale sau omisiuni vădite vor fi îndreptate sau completate de către executorul judecătoresc, la cerere sau din oficiu, cu citarea părților, dacă lucrările cuprind date care fac posibilă îndreptarea greșelilor sau completarea omisiunilor. Cererea de îndreptare a erorii materiale sau de completare se va soluționa de urgență. Despre îndreptarea sau completarea efectuată se face mențiune pe toate exemplarele actului.

Art.54.- (1) La cererea părții de a i se elibera un duplicat al actului original, biroul executorului judecătoresc care a întocmit acel act va elibera duplicatul în termen de cel mult 5 zile.

(2) În textul duplicatului se reproduce, cuvânt cu cuvânt, cuprinsul actului. În locul semnăturilor originale se menționează numele și prenumele fiecărui semnatar.

(3) Duplicatul are aceeași forță probantă ca și originalul.

Art.55.- În cazul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de art.7 lit.d), raporturile dintre executorul judecătoresc și client sunt supuse, prin asemănare, regulilor mandatului. Remiterea de către client a înscrisului original constator al creanței valorează mandat de a încasa.

Art.56.- (1) Actele executorilor judecătorești sunt supuse, în condițiile legii, controlului judecătoresc.

(2) Activitatea executorilor judecătorești este supusă controlului profesional, în condițiile prezentei legi.

Art.57.- Cei interesați sau vătămați prin actele de executare pot formula contestație la executare, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Art.58.- (1) Controlul profesional se exercită de către Ministerul Justiției, prin inspectori generali de specialitate, și de către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin consiliul său de conducere și va avea în vedere:

a) organizarea Camerelor executorilor judecătorești și a birourilor executorilor judecătorești;

b) calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești.

(2) Consiliul Uniunii poate delega colegiului director al Camerei executorilor judecătorești exercitarea controlului prevăzut la lit.b), în circumscripția sa.

Art.59.- (1) Biroul executorului judecătoresc va avea arhivă și registratură proprii.

(2) Arhiva activității executorilor judecătorești este proprietatea statului și se păstrează, se conservă și se predă în condițiile legii.

(3) Secretariatul va efectua operațiuni privind primirea, înregistrarea și expedierea corespondenței, înregistrarea și îndosărierea actelor, păstrarea registrelor, precum și alte lucrări cu caracter auxiliar necesare bunei desfășurări a activității executorului judecătoresc.

Art.60.- Activitatea de arhivă și secretariat a birourilor executorilor judecătorești se reglementează prin regulamentul de aplicare a legii.

Art.61.- Birourile de executori judecătorești trebuie să țină evidența financiar-contabilă, potrivit legii.

Capitolul VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.62.- (1) La cerere, executorii judecătorești în funcție și foștii executori judecătorești, care au exercitat această funcție cel puțin 10 ani,

devin executori judecătorești cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.15 lit.a), b), d), e) și f) din prezenta lege.

(2) Executorii judecătorești în funcție, care nu optează în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi pentru continuarea activității ca executor judecătoresc, vor fi transferați în interesul serviciului în alte funcții din subordinea Ministerului Justiției, pentru care îndeplinesc condițiile cerute de lege.

(3) Executorii judecătorești în funcție, care nu au 2 ani de activitate în această calitate, la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi numiți executori judecătorești stagiați, în cadrul unui birou de executori judecătorești.

Art.63.- Cheltuielile efectuate pentru investiții, dotări și alte utilități necesare activității executorilor judecătorești se scad din veniturile impozabile, pe o durată de 3 ani de la începerea efectivă a activității.

Art.64.- Sumele provenind din impozitele încasate din onorariile executorilor judecătorești constituie venituri la bugetul de stat și se cuprind, distinct, în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, în condițiile și cu destinația prevăzute de lege, pentru taxele judiciare de timbru.

Art.65.- (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi va fi adoptat de Ministerul Justiției, în termen de 90 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României.

Art.66.- (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, executorii judecătorești vor proceda la constituirea Camerelor executorilor judecătorești și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(2) Executorii judecătorești își vor începe activitatea în birouri, conform prezentei legi, după 6 luni de la intrarea în vigoare a acesteia.

Art.67.- Dosarele de executare silită aflate în curs de rezolvare la data începerii activității executorilor judecătorești, conform prezentei legi, vor fi repartizate, între birourile constituite, de către un judecător delegat de la fiecare instanță, cu respectarea dispozițiilor art.8.

Art.68.- Prezenta lege se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Art.69.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile art.138-139 din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României nr.259 din 30 septembrie 1997, art.18 din Legea nr.50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României nr.130 din 24 iunie 1996, precum și orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 23 februarie 1999, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Andrei Ioan Chiliman